

Mijne Heeren!

Primum vivere, deinde philosophari, — deze spreuk geldt niet minder op het terrein van het kennen dan op dat van het zijn. Ook de wetenschap was er, en openbaarde reeds een krachtig leven, eer dat zijzelve tot een voorwerp van bespiegeling werd gemaakt. En reeds had zich het organisme der wetenschap in zijne verschillende geledingen ontplooid, voordat eenig encyclopaedist de onderlinge verhouding der faculteiten filosofisch uiteenzette.

Bij dezen stand van zaken kan het ons niet verwonderen, dat de afbakening der grenzen tusschen de verschillende faculteiten van den aanvang af meer door practische dan door theoretische motieven werd beheerscht. Met name ten opzichte van de litterarische en de theologische faculteit treedt dit aan den dag. Niet alleen toch werd de theologie oudtijds veelal met de dogmatiek geïdentificeerd, waardoor tal van theologische vakken min of meer buiten het godgeleerde erf kwamen te staan. Maar ook waar men breeder opvatting van het terrein der theologische faculteit ging huldigen, behield een enkel godgeleerd vak in den academischen leergang zijne plaats onder de disciplinae der litterarische propaedeuse. En nog heden ten dage verschijnt op de Series Lectionum onzer